

تضادهای درونی ما

نویسنده: کارن هورنای

مترجم: محمد جعفر مصafa

مقدمه: ا. خواجه نوری

第六章

علفه گاریل رکابه ع تبلیغ	۱۷۱
پرسنل اعلفه گاریل رکابه ع تبلیغ	۷۷۱
تیکه های بیفععه	۰۹۱
مقدمه ا. خواجه نوری	۰۰۱
لیل	۱۳۷

با هدایت خوشبختی و امیدواری می بینیم که فرجیه مردمیه به روانشناسی و خوشبختی انسان است با عطش و لوع مخصوصی در جامعه ما از انتقال می شود و این استراق و عقلی در مقابله با بعضی از جانبهای آنچه در جویشان داشته باشد) - حتی اینها را که نود ترصد مردم اینان را بگند - خوبی و بادتر است شاید شوود این موهبت را انتجه فرهنگ پاستانی ایران و تعالیم یک قسمی از روحیت پیشی های عرفان و تصوف (نه مهد قسمت های آن) داشته ولی معلمک به خلو من خطر برگزی مردم

فهرست

مقدمه ا. خواجه نوری	۵
مقدمه مترجم	۹

قسمت اول

منشأ و علت بروز ناراحتی ها و مشکلات روانی	۱۷
و کشند ولی آنچه	۱۹
تضادهای عصبی	۳۹
بعضی علم خودشناسی و عوامل مستقر	۵۵
مهرطلبی	۶۳
داد و خامده سدن، مورد توجه زیاد نیست، حال آنکه	۷۷
برتری طلبی	۹۷
علم و آموختن اینها مالا نک متنظر بیشتر نماید	۱۰۹
عزلت گزینی	
بعضی عصبی بشر است، که عملاً نتیجه های در بسیار	
خود ایده آلی	
شده، رای اینکه بدون توضیح زیاد خطر معلمک این	
تعکیس	
تعادل تصنیع و سطحی	
کافی است به نقل آمار گویا و مختصراً	

قسمت دوم

۱۲۱	اثرات و عوارض ناشی از تضاد
۱۲۳	ترس‌های ناشی از تضاد اساسی
۱۳۵	تضییف شخصیت
۱۰۵	پیاس
۱۶۱	تمایلات سادیستی

مقدمه‌ا. خواجه نوری

با نهایت خوشبختی و امیدواری می‌بینیم که هرچه مربوط به روانشناسی و خودشناسی است با عطش و لع مخصوصی در جامعه ما استقبال می‌شود، و این اشتیاق و عطش در مقایسه با بعضی از جامعه‌های (به قول خودشان پیش افتاده) - حتی آنها‌ی که نواد درصد مردمشان باسواندند - خیلی زیادتر است. شاید بشود این موهبت را نتیجه فرهنگ باستانی ایران و تعالیم یک قسمت از روش‌بینی‌های عرفان و تصوف (نه همه قسمت‌های آن) دانست. ولی معذلك به نظر من خطر بزرگی مردم مفتون تمدن غرب را تهدید می‌کند که عل آن را در دو چیز می‌شود خلاصه کرد. یکی اینکه در غالب کشورها به خصوص کشورهایی نظری ما، فعلاً توجهی که به آموختن علوم مادی می‌شود، صد برابر توجهی است که به علوم انسانی (یعنی دانش و فنون آدم‌سازی) می‌نمایند. به این معنی که آموزش را فقط این می‌دانند که مقداری حساب و هندسه و سایر علوم مادی را با تلمبه به مغز افراد فرو کنند. ولی آنچه موجب خوشبختی انسان‌ها است، یعنی علم خودشناسی و نوعudoستی و آدم مفیدی برای خود و جامعه شدن، مورد توجه زیاد نیست. حال آنکه بدون تردید توسعه علوم و آموختن آنها مآلً یک منظور بیشتر نباید داشته باشد، و آن توسعه خوشبختی بشر است، که فعلاً نتیجه‌اش در بسیاری از موارد معکوس شده، برای اینکه بدون توضیح زیاد خطر مهلك این رویه کاملاً مشخص شود فقط کافی است به نقل آمار گویا و مختصراً از یکی

تضادهای درونی ما

از پیشرفته‌ترین کشورها اکتفا کنیم. در کشور دول متحده آمریکا به موجب آماری که متخصصین خودشان داده‌اند در هر چهار خانواده یکی از آنها مبتلا به ناراحتی‌های روحی شناخته شده است. در هر ۷۲ دقیقه یک قتل واقع می‌شود - در هر ساعت ۱۵ جنایت فجیع اتفاق می‌افتد - در هر ساعت ۷ دزدی مختلف باضافه ۲۶ سرقت اتومبیل دیده می‌شود - و چیزی که بیش از همه برای خودشان موجب تعجب و نگرانی شده این است که از هر ۴۳ کودک یکی پرونده پلیسی دارد. و این حکایت بر آن می‌کند که جنایات جوانان روز بروز به شدت زیادتر می‌شود. از هر سه ازدواج یکی منجر به طلاق و جدایی می‌گردد و غیره. متأسفانه آمار غالب کشورهای مترقی هم امید بخش‌تر از آمار نامبرده نیست. خوب، طبیعتاً مردم جامعه‌هایی که به علت ترقیات حیرت انگیز علوم مادی، مسحور و مفتون پیشرفتهای غیر قابل انکار این قبیل کشورها می‌گردند، خودبه‌خود اکثر عادات و اطوار آنها را نیز جذب و تقلید می‌کنند و خوب و بد آنها را تواماً می‌پذیرند. چنانکه متأسفانه شواهد و قرایین زیادی از این نوع تقلیدها در بین مردم تمدن ما آغاز شده که هر روز بیشتر می‌گردد. علت دوم، توقعات بجا و بیجایی است که در نتیجه دیدن این پیشرفتهای و همچنین شکسته شدن قالبهای سنت قدیم با برخورد تمدن غرب، ایجاد می‌شود، و آن وقت چنان کشمکش درونی شدیدی در روح اشخاص این عصر ایجاد می‌کند که اکتشان ناراضی، انتقام جو و عاصی می‌گردد.

سرعت تأثیر این نابسامانی‌ها به قدری است که مدارس نامجهز ما به تنها‌ی قادر به جلوگیری آن نیستند. پس چاره دیگر را باید در مهمترین و مؤثرترین مدرسه‌آدم‌سازی، یعنی خانواده، به خصوص «مکتب محبت مادر» جستجو کرد و هرچه بیشتر مطالب مربوط به آدم‌شناسی و آدم‌سازی را به درون خانواده‌ها راه داد.

اشتیاق به نشر کتب روانشناسی که با شیوه و اسلوب سهلی رموز روانی انسان را به خودش می‌شناساند، (از قبیل کتاب حاضر) موجب بسی امیدواری است. و اگر در ضمن اشاعه این نوع مطبوعات، مؤسسات ملی یا دولتی بوجود آیند که تمام هم خود را منحصرًّا متوجه آموزش و پرورش اولیا و مربیان کنند و به وسائل متعدد سمعی و بصری و نشریات ساده و مخصوص مطالب مربوط به خودشناسی و آدم‌شناسی را به سهولت در افراد تلقین نمایند شاید بشود تا هنوز آلودگی مردم ما - به علت کم سعادی - زیاد نشده، از این مصیبت جلوگیری کرد. کتاب حاضر مثل تمام نوشته‌های دکتر هورنای یکی از آن وسائل است. چون ممکن نیست آدم سالم العقل و سالم الاحساس خود شناخته‌ای، آدم خوب و مفیدی برای جامعه نباشد، و مسلمًا وقتی اکثریت اولیا و مربیان ما با مطالعه این قبیل کتب و همت مؤسسات فوق الذکر، به این رموز آشنا شوند، روح اطفال را طوری قالب‌گیری می‌کنند که خودبه‌خود در مقابل این مضار خطرناک مصنویت پیدا خواهند کرد. در اینجاست که از استقبال قابل تمجیدی که نسبت به این قبیل مطالب در جامعه ما دیده می‌شود باید صمیمانه اظهار امیدواری کرد. من با بی‌صبری آرزو می‌کنم و امیدوارم مؤسسات «تربیت اولیا و مربیان» هر چه زودتر در کشور ما هم بوجود آید.

در خاتمه باید از آقای مصفا که چند سال است با جدیت و اعتقاد به رواج این مطالب کوشیده و بنا به خواهش من به ترجمه این کتاب همت گماشته تشكیر کنم و توفیقش را در این قبیل خدمات اساسی آرزو نمایم. با اعتقاد صادقانه خواندن این کتاب را به تمام طالبان خودشناسی توصیه می‌کنم.